

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE 1961.

25 MAI 1961,

PROPOSITION DE LOI

réglementant la vente avec primes.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le problème qui fait l'objet du présent projet n'est pas nouveau.

Dès 1935, le législateur, constatant les graves inconvénients des ventes avec primes, s'efforçait d'y mettre fin.

L'arrêté-loi du 13 janvier 1935, pris dans ce but, n'a pourtant pas atteint ses objectifs.

Cet échec a deux raisons essentielles :

1° L'interdiction des ventes avec primes a été assortie d'un système d'autorisations dérogatoires, de telle sorte que finalement l'interdiction devint presque l'exception.

2° Si la prime directe était en principe interdite, par contre la prime indirecte ne l'était pas. L'épicier ne pouvait dire à son client : si vous achetez un kilo de café, je vous remettrai un service à déjeuner. Mais il lui était possible de lui dire : si vous achetez un kilo de café, je vous remettrai un bon, un timbre ou un jeton, contre lequel je vous remettrai un service à déjeuner. Il était facile d'éviter l'interdiction de principe édictée par l'arrêté et de rendre celui-ci complètement inopérant.

Aussi, a-t-on vu ultérieurement diverses initiatives tendant à rendre efficace la volonté du législateur de 1935, notamment une proposition de loi de l'honorable M. De Gryse et le projet déposé en 1958 à la Chambre par les honorables Ministres Rey et Mundeleeur sous le numéro 832.

Dans un exposé des motifs particulièrement détaillé, ce dernier projet exposait longuement les diverses critiques adressées au système des ventes avec primes. Ce projet et la proposition De Gryse furent soumis à la Commission des Classes Moyennes de la Chambre ainsi qu'à la Commission des Affaires Economiques. Une sous-commission fut nommée pour les étudier et aboutir si possible à une

Kamer der Volksvertegenwoordigers

BIJTENGEWONE ZITTING 1961.

25 MEI 1961.

WETSVOORSTEL

houdende reglementering van de verkoop met premiën.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het vraagstuk waarover het in dit voorstel gaat is niet nieuw.

Reeds in 1935 heeft de wetgever, met het oog op de ernstige bezwaren die aan de verkoop met premiën verbonden zijn, getracht er een einde aan te maken.

De daartoe genomen besluitwet van 13 januari 1935 heeft nochtans haar doel niet bereikt.

Die mislukking is hoofdzakelijk aan twee redenen te wijten :

1° Het verbod op de verkoop met premiën ging gepaard met een reeks van afwijkingen zodat, per slot van rekening, het verbod bijna als uitzondering gold.

2° Terwijl de directe premie in beginsel verboden was, was zulks niet het geval wat betreft de indirecte premie. De kruidenier kon niet aan zijn klant zeggen : als U een kilo koffie koopt, krijgt U nog een ontbijtservies. Maar het stond hem vrij te zeggen : als U een kilo koffie koopt zal ik U een bon, een zegel of een penningteken afgeven, in ruil waarvoor U een ontbijtservies kunt bekomen. Het in de besluitwet vervatte principieel verbod kon gemakkelijk worden omzeild, zodat bedoeld besluit zonder uitwerking is gebleven.

Verscheidene initiatieven werden dan ook genomen om het door de wetgever van 1935 beoogde doel te bereiken, namelijk het wetsvoorstel van de heer De Gryse en het ontwerp dat door de heren Ministers Rey en Mundeleeur in 1958 bij de Kamer werd ingediend onder nummer 832.

In de uitvoerige Memorie van Toelichting van het laatstgenoemde ontwerp worden de verschillende bezwaren opgenoemd die tegen het stelsel van de verkoop met premiën worden aangevoerd. Dit ontwerp en het voorstel De Gryse werden aan de Commissie voor de Middenstand van de Kamer voorgelegd, alsook aan de Commissie voor de Economische Zaken. Een subcommissie werd ingesteld om ze te

synthèse des deux textes. Après un examen minutieux, elle réalisa ce travail. Puis vint la dissolution.

La présente proposition s'inspire très largement du texte élaboré par la sous-commission au sein de laquelle toutes les questions de principes furent tranchées. Elle tient compte également de l'avis émis récemment en la matière par la Commission Spéciale de la Distribution du Conseil Central de l'Economie.

De nombreux milieux économiques réclament avec insistance la stricte limitation d'une méthode de vente dont le caractère malsain a été démontré, notamment dans l'exposé des motifs du projet numéro 832. Des vœux ont été exprimés en faveur de la suppression des abus constatés en matière de ventes avec primes, par les organisations représentatives des Classes Moyennes et par les grands magasins.

L'association des grandes entreprises de distribution s'exprimait comme suit dans son rapport annuel sur l'exercice 1958 :

« Rappelons que nous-mêmes nous sommes prononcés contre le principe de ces ventes. Nous jugeons que le prix, la qualité et le service devraient être les facteurs essentiels de toute transaction commerciale. » (Rapport A. G. E. D., p. 31).

Quant à la Fédération des Industries Belges, après avoir commenté dans son bulletin du 1er mai 1959, p. 1054, l'arrêt de la Cour de Cassation déclarant illégal l'arrêt du 26 février 1935 en matière de ventes avec primes, elle écrit :

« Pareille équivoque ne peut subsister. Il n'y a à notre connaissance qu'un moyen de la dissiper : la refonte du système actuel et l'adoption d'une loi nouvelle, loi que la F.I.B. appelle de tous ses vœux depuis de nombreuses années déjà et qui comportera la prohibition des primes, même représentées par des timbres, coupons ou jetons ».

C'est à ces souhaits unanimes que la présente proposition répond.

On notera toutefois que la présente proposition ne va pas aussi loin que le suggère la Fédération des Industries Belges.

Le Conseil Central de l'Economie a en effet émis sur la matière, par sa commission spéciale de la distribution, une opinion nuancée. Les auteurs de la présente proposition ont entendu s'en inspirer de façon que, tout en évitant les inconvénients et l'inefficacité de la législation antérieure, la réglementation se limite à l'essentiel tout en laissant subsister certaines pratiques non critiquables et en sauvegardant les intérêts engagés dans certaines entreprises dans toute la mesure où ils sont compatibles avec l'intérêt général et une bonne organisation de la distribution et des professions.

Par sa modération même, la présente proposition de loi entend tout mettre en œuvre pour que même les intérêts particuliers soient sauvegardés au maximum.

Signalons enfin que la présente proposition ne vise pas les ventes avec ristourne. À la différence de la prime, la ristourne s'effectue exclusivement en argent. Ce système n'appelle pas dès lors les critiques formulées à l'encontre de la vente avec prime.

bestuderen en om zo mogelijk, tot een synthese van beide teksten te komen. Zij kwam daartoe na een uiterst zorgvuldig onderzoek. Doch daarop volgde de ontbinding.

Dit voorstel is in grote mate afgestemd op de door de subcommissie opgestelde tekst, die trouwens ook al de principiële vraagstukken geregeld heeft. Het houdt tevens rekening met het onlangs door de Speciale Commissie voor de Distributie van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven uitgebracht advies.

Talrijke economische kringen vragen met aandrang om strikte beperking van een verkoopsmethode waarvan het ongezond karakter werd aangetoond in de Memorie van Toelichting van het ontwerp nummer 832. De representatieve organisaties van de Middenstand en de warenhuizen hebben de wens uitgesproken dat een einde zou worden gemaakt aan de misbruiken vastgesteld bij de verkoop met premien.

De vereniging van de grote distributiebedrijven drukte zich als volgt uit in haar jaarverslag over het dienstjaar 1958 :

« Er weze aan herinnerd dat wij ons zelf tegen het principe van deze verkopen uitgesproken hebben. Wij menen dat de prijs, de kwaliteit en de bediening de voornaamste factoren dienen te zijn van iedere handelsverrichting » (Verslag A. G. E. B., blz. 31).

Wat nu het Verbond der Belgische Nijverheid betreft, dit schrijft in zijn Mededelingen van 1 mei 1959, blz. 1009, na toelichting van het arrest van het Hof van cassatie waarbij het besluit van 26 februari 1935 inzake verkoop met premien onwettig wordt verklaard :

« Een dergelijke dubbelzinnigheid mag niet langer voortbestaan. Bij ons weten is er slechts één middel om dit te verhelpen, namelijk : de hervorming van het tegenwoordige stelsel en de aanneming van een nieuwe wet, waarnaar het V. B. N. reeds sedert lange jaren verlangend uitziet en welke het verbod zou behelzen van de premies, zelfs wanneer laatstgenoemde door zegels, coupons of penningtekens zijn voorgesteld ».

Het huidig voorstel beantwoordt aan deze eenparige wensen.

Er weze nochtans opgemerkt dat dit voorstel niet zo verstrekt als door het V. B. N. gesuggereerd wordt.

De Centrale Raad voor het Bedrijfsleven heeft inderdaad, bij monde van zijn speciale commissie voor de distributie, een genuanceerd advies uitgebracht. De indieners van het onderhavige voorstel hebben met dit advies rekening willen houden. Zodoende worden de bezwaren en de ondoeltreffendheid van de vroegere wetgeving verholpen en blijft de reglementering tevens tot het essentiële beperkt, met behoud echter van sommige aanvaardbare praktijken en onder behartiging van de bij zekere bedrijven betrokken belangen, althans in zoverre deze verenigbaar zijn met het algemeen belang en met een goede organisatie van de distributie-sector en van de beroepen.

Door zijn gematigdheid zelf wil dit wetsvoorstel alles in het werk stellen opdat de particuliere belangen in de hoogste mate zouden gevrijwaard zijn.

Laten wij er ten slotte op wijzen, dat dit wetsvoorstel geen betrekking heeft op de verkopen met ristorno. Terwijl dit niet het geval is voor de premie, geschiedt de ristorno uitsluitend in speciën. Zulk systeem geeft dienvolgens geen aanleiding tot de kritiek die wordt uitgebracht tegen de verkoop met premien.

Examen des articles.

L'article 1 pose le principe de l'interdiction. Le projet 832 limitait cette interdiction à la vente et à l'offre en vente de denrées et marchandises. Par analogie de motif, le présent projet étend l'interdiction de pratiquer l'offre de primes aux entreprises d'ouvrages. Les primes ont tendance à s'étendre à ce secteur, il convient de lui appliquer le même régime qu'au secteur de la distribution.

* * *

L'article 2 définit ce qu'il faut entendre par vente avec primes. Il correspond dans ses termes essentiels à la définition de l'arrêté du 13 janvier 1935 et à celle du projet 832. Il précise cependant. Antérieurement, il y avait offre de prime lorsque l'objet proposé était offert « moyennant une légère rémunération ». Ce terme fut interprété par l'Administration comme signifiant « moyennant un prix n'excédant pas la moitié du prix normal ». Sur base de cette interprétation, on vit des marques de savons ou d'autres denrées joindre à ces articles, des objets de coutellerie ou autres similaires moyennant paiement de la moitié du prix de ces objets. Cette pratique tout aussi nuisible que l'offre d'une prime gratuite est rendue impossible par la présente définition.

Dans un second alinéa, l'article 2 assimile aux ventes avec primes celle qui consiste à inviter le public à acheter préalablement des bons qui permettent la participation à certains pronostics ou paris et en même temps permettent d'acquérir différents objets lorsque leurs possesseurs en détiennent pour une valeur déterminée. De telles pratiques de vente sont évidemment anormales.

Elles font généralement appel à l'esprit de jeu et faussent totalement la concurrence.

* * *

L'article 3 définit les cas où l'interdiction n'est pas applicable. La présente proposition tend à préciser les dispositions du projet 832 ainsi que celles qui avaient été adoptées par la sous-commission de la Chambre tout en éliminant certaines lacunes ou contradictions. Le littéra a) a pour but de permettre la continuation de la pratique traditionnelle de vente à 3 pour 2, 13 pour 12, etc. Mais la présente proposition exige que les objets ainsi vendus soient identiques et non plus seulement partiellement semblables.

Le maintien du texte antérieur anéantirait pratiquement toute efficacité de la loi, parce qu'il se contente d'une similitude partielle de nature.

Il convient de s'en tenir strictement à la pratique normale et courante qui porte sur des objets absolument identiques.

Les littéra b) et c) visent les articles accessoires à l'objet principal ou les articles de caractère nettement publicitaire.

La commission en avait déjà limité la valeur en pourcentage par rapport à l'objet principal. La présente proposition y ajoute une limitation en valeur absolue afin d'éviter des abus. Sinon, un vendeur d'automobile pourrait offrir un poste de radio, par exemple, à titre de prime sans violer la loi. L'objet accessoire ou l'article publicitaire doivent, pour demeurer conformes à l'intention dérogatoire du législateur, être de valeur réduite. Le littéra d) est conforme au texte adopté par la sous-commission. Il en est de même pour le littéra e).

Onderzoek der artikelen.

Het eerste artikel legt het beginsel van het verbod vast. Ontwerp n° 832 beperkte dit verbod tot de verkoop en tot het tekoopstellen van eetwaren en koopwaren. Om gelijkaardige redenen breidt dit voorstel het verbod op de aanbieding van premieën uit tot de werkondernemingen. De premieën lijken zich tot die sector te willen uitbreiden, en het past hierop dezelfde regeling toe te passen als op de distributiesector.

* * *

Artikel 2 bepaalt wat onder verkoop met premieën wordt verstaan. In zijn hoofdtrekken stemt dit artikel overeen met de bepaling van het besluit van 13 januari 1935 en met deze van het ontwerp n° 832. Het is echter duidelijker. Vroeger was er premie-aanbod wanneer het voorgestelde voorwerp aangeboden werd « met een kleine beloning ». Deze uitdrukking werd door het Bestuur geïnterpreteerd in de betekenis van « mits een prijs die de helft van de normale prijs niet overtreft ». Op grond van deze interpretatie zag men zeepmerken of andere waren, scharen, messen en andere gelijkaardige voorwerpen aan die artikelen toevoegen, mits betaling van de helft van hun prijs. Zulke praktijk, die even schadelijk is als het aanbod van een kosteloze premie, wordt door deze bepaling onmogelijk gemaakt.

In een tweede lid van artikel 2 worden de verkopen met premie gelijkgesteld met de verkopen die erop gericht zijn het publiek te verzoeken vooraf bons aan te kopen waardoor de deelneming aan sommige pronostiekwedstrijden of weddenschappen mogelijk wordt gemaakt en die tevens de mogelijkheid bieden om verschillende voorwerpen te verwerven, wanneer de eigenaars van de bons er voor een bepaald bedrag van bezitten. Dergelijke verkooppraktijken zijn klaarblijkelijk niet normaal.

Zij doen doorgaans een beroep op de lust tot spelen en ontwrichten de concurrentie.

* * *

Artikel 3 bepaalt de gevallen waarin de verbodsbepaling niet toepasselijk is. Dit wetsvoorstel strekt ertoe de bepalingen van het ontwerp n° 832 alsook die welke door de subcommissie van de Kamer werden aangenomen, nader te omschrijven en sommige leemten of tegenstrijdigheden te doen verdwijnen. Littera a) strekt ertoe de traditionele praktijk van de verkoop van 3 voor de prijs van 2, van 13 voor de prijs van 12, enz., verder mogelijk te maken. Dit wetsvoorstel eist echter dat de aldus verkochte voorwerpen volkomen identiek en niet alleen gedeeltelijk gelijkaardig zouden zijn.

Door het behoud van de vroegere tekst zou de wet, praktisch gesproken, elke doelmatigheid missen omdat daarin genoegen genomen wordt met een gedeeltelijke overeenstemming naar de aard.

Er moet streng de hand worden gehouden aan het normale en gangbare gebruik, dat betrekking heeft op geheel identieke voorwerpen.

Litterae b) en c) hebben betrekking op het toebehoren van het hoofdvoorwerp of op klaarblijkelijke reclame-artikelen. De Commissie had de waarde daarvan reeds beperkt tot een bepaald percentage van de waarde van het hoofdvoorwerp. Dit voorstel voegt daaraan een beperking inzake de totale waarde toe, ter voorkoming van misbruiken. Zouiet zou een verkoper van motorrijtuigen bij voorbeeld een radiotoestel als premie kunnen aanbieden zonder de wet te overtreden. Het toebehoren of het reclamevoorstel moeten, om in overeenstemming te blijven met de afwijkende bedoeling van de wetgever, een beperkte waarde hebben. Littera d) stemt overeen met de door de subcommissie aangenomen tekst; dit geldt ook voor littera e).

Toutefois, la présente proposition y ajoute une disposition dont le principe avait été admis par la sous-commission, mais que celle-ci avait omis de traduire dans le texte. Il convient, en effet, d'éviter une fraude qui consiste à en revenir à la vente avec primes sous couleur de simple ristourne; ce qui est le cas si le vendeur majore la ristourne, à condition qu'elle soit utilisée à l'achat de marchandises déterminées; on aboutira fréquemment à ce que la ristourne ne soit plus effectuée en argent ou que la libre disposition de cet argent par le consommateur soit restreinte.

La présente disposition ne fait pas obstacle à ce que le consommateur achète ce qu'il veut avec ses ristournes. Elle s'oppose simplement à ce que cette ristourne soit majorée en cas d'achat d'articles déterminés, ce qui reviendrait souvent à peser sur la volonté du consommateur pour lui vendre des articles sur la valeur desquels il est mal éclairé et à rétablir divers inconvénients de la vente avec primes.

Le texte de la sous-commission comportait un littéra f) excluant de l'interdiction les ventes avec primes pratiquées par l'intermédiaire de timbres, coupons ou jetons. La présente proposition, tout comme d'ailleurs le projet 832, ne contient pas de disposition semblable. La raison en a déjà été exposée ci-avant : c'est un jeu d'enfant d'intercaler un bon ou un jeton entre la vente de l'objet principal et la remise de la prime. Dès lors, ce texte aboutirait à priver la loi de toute efficacité.

Toutefois, il convient de noter que l'article 4 de la présente proposition permettra le maintien de la vente avec primes moyennant timbre, coupon ou jeton à condition de respecter certaines modalités de nature à supprimer les abus et les inconvénients reprochés à juste titre au système de ventes avec primes.

Le littéra f) a pour but de permettre la poursuite des modalités traditionnelles de manifestations commerciales collectives, telles que braderies, fêtes de quartiers, etc. Très fréquemment, celles-ci sont basées et financées par la remise gratuite de billets de loteries à l'occasion des achats. En vertu de l'article 2, cette pratique serait interdite. Il semble qu'elle ne donne pas lieu à abus et qu'il serait inopportun de priver le commerce de cette méthode traditionnelle d'accroissement des ventes, d'autant plus qu'elle ne s'exerce pas au profit d'un commerçant déterminé, mais bien de tous les commerçants, quels qu'ils soient, appartenant à une localité ou à une profession déterminée.

* * *

Les dispositions de l'article 4 ont pour but à la fois de tenir compte de l'avis du Conseil Central de l'Economie remis à sa demande à M. le Ministre des Affaires Economiques et d'atténuer la rigueur des prohibitions contenues dans les articles 1 et 2 du projet.

Certes, dans de nombreux milieux du commerce de détail et des Classes Moyennes, on souhaiterait aboutir à une interdiction radicale de la vente avec primes sous quelque forme qu'elle s'opère.

Toutefois, afin de prendre en considération tous les avis émis et tous les intérêts en présence, les auteurs de la présente proposition ont pensé qu'il était possible de faire l'expérience du maintien de la vente avec prime, moyennant timbre, coupon ou jeton, en la subordonnant à certaines conditions strictes.

Parmi les abus, on trouve d'abord le fait que des primes sont attribuées pour des montants trop élevés pesant ainsi

Evenwel voegt dit voorstel er een bepaling aan toe die de subcommissie in beginsel had aangenomen, doch niet in de tekst had opgenomen. Er mag immers geen mogelijkheid worden geboden tot ontduiking van de wet door de verkoop met premiën in de vorm van gewone *ristorno's* voort te zetten; dit zou het geval zijn wanneer de verkoper de korting verhoogt, op voorwaarde dat deze wordt besteed aan de aankoop van bepaalde artikelen, zodat de korting vaak niet meer in speciën zou worden uitgekeerd of de verbruiker niet meer vrij over het totale bedrag van deze som zou beschikken.

Deze bepaling belet niet dat de verbruiker met *ristorno's* koopt wat hij wil. Ze belet eenvoudig dat de *ristorno* zou worden verhoogd in geval van aankoop van bepaalde artikelen, wat er zou op neerkomen dat druk wordt geoeft op de verbruiker om hem zekere artikelen te doen kopen, over de waarde waarvan hij slecht ingelicht is, en dat sommige nadelen van de verkoop met premiën opnieuw in zwang zouden worden gebracht.

In de tekst van de subcommissie kwam een littéra f) voor, volgens hetwelk onder het verbod niet vielen de verkoop met premiën in de vorm van zegels, coupons of penningtekens. Het onderhavige voorstel, zoals overigens het ontwerp 832, bevat dergelijke bepaling niet. De reden daarvan is hierboven reeds uiteengezet : het is maar een kleinigheid tussen de verkoop van het hoofdvowerp en de afgifte van de premie, een penningteken of een bon in te schakelen. Deze tekst zou derhalve alle kracht aan de wet ontnemen.

Er weze nochtans opgemerkt dat artikel 4 van dit wetsvoorstel de voortzetting van de verkoop met premiën met gebruikmaking van zegels, coupons of penningtekens zal mogelijk maken, mits zekere regels worden in acht genomen ter voorkoming van de misbruiken en euvels die terecht aan het systeem van de verkoop met premiën worden verweten.

Littéra f) heeft ten doel de voortzetting mogelijk te maken van de traditionele gebruiken bij collectieve handelsmanifestaties, zoals « braderijen », wijkfeesten, enz. Zeer vaak worden daarbij gratis loterijbiljetten bij de aankopen geschonken. Volgens artikel 2 zou dergelijke handelwijze voortaan verboden zijn. Ze schijnt nochtans geen aanleiding tot misbruiken te geven en het zou niet wenselijk zijn de handelaars te verbieden deze traditionele methode om hun verkoop op te voeren toe te passen, temeer daar deze niet aan een bepaald handelaar, doch aan alle handelaars ten goede komt, om het even tot welke gemeente of tot welk beroep zij behoren.

* * *

De bepaling van artikel 4 heeft ten doel enerzijds rekening te houden met het advies, door de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven uitgebracht op verzoek van de Minister van Economische Zaken, en anderzijds de verbodsbepalingen, vervat in de artikelen 1 en 2 van het ontwerp, enigszins te verzachten.

Wel wordt in brede kringen van de detailhandel en de middenstand verlangend uitgezien naar een radicaal verbod van de verkoop met premiën, in om het even welke vorm deze geschiedt.

Om echter met alle uitgebrachte adviezen en alle betrokken belangen rekening te houden, hebben de auteurs van dit voorstel een proef willen nemen met de handhaving van de verkoop met premie, — in de vorm van zegels, coupons of penningtekens, — maar dan onder sommige strenge voorwaarden.

Een van de misbruiken is dat een te hoog bedrag aan premies wordt toegekend, wat dan zwaar drukt op de

lourdement sur le prix de la marchandise principale ou encore entraînant celui qui la vend à en dégrader la qualité de façon à octroyer des primes plus importantes.

Il en résulte une véritable altération de la mentalité d'une partie des consommateurs, qui comme on l'a dit si fréquemment finissent par acheter des hauteurs de primes et non plus l'objet principal dont ils ont besoin, ce qui les entraîne à ne point utiliser judicieusement le budget dont ils disposent.

Par ailleurs, il faut prémunir les commerçants et particulièrement les détaillants contre les excès de la concurrence et contre les méthodes exagérées sur lesquelles ils sont parfois contraints de s'aligner. Pour pallier ces inconvénients, la Commission spéciale de la Distribution du Conseil Central de l'Economie a suggéré de limiter la valeur des objets ou articles remis comme primes à 5 % du prix de la marchandise principale. L'article 4, autorisant la vente avec primes reprend cette suggestion à titre de première condition.

Toutefois, le Conseil Central de l'Economie a perdu de vue que dans certains secteurs de la distribution et notamment dans les produits alimentaires, les marges bénéficiaires sont forcément réduites. Celles de l'épicerie par exemple, ne dépassent guère 15 % tandis qu'elles se situent aux environs de 10 % dans la crèmerie. Il serait inconcevable que le législateur en admettant des primes à concurrence de 5 % de la valeur de la marchandise principale dans un pareil secteur de notre économie, reconnaisse en quelque sorte qu'il est possible pour ces distributeurs de sacrifier un tiers au moins de leurs marges bénéficiaires. A un moment où il faut plus que jamais veiller à ce que les denrées de première nécessité puissent être mises à la disposition du public aux meilleures conditions, une judicieuse politique des prix doit nécessairement amener le législateur à veiller à ce que les détaillants en produits alimentaires ne puissent insérer dans le circuit, des objets primes dont la valeur serait excessive. C'est pourquoi il est prévu dans l'article 4, 1°, que à l'occasion de la vente de tout produit destiné à l'alimentation humaine, les primes ne pourront excéder 2,5 % du prix de la marchandise principale.

* * *

Un autre grief adressé à très juste titre au système des ventes avec primes peut être résumé comme suit :

Il est créé des circuits commerciaux parallèles et une confusion complète entre les diverses branches professionnelles.

C'est ainsi par exemple que l'épicier est amené à remettre comme prime des articles de coutellerie et de quincaillerie, des crémiers ou négociants en fromages distribuent des disques de gramophones, des droguistes remettent des bas ou d'autres articles textiles, des marchands d'automobiles ajoutent des appareils électro-ménagers ou de radio, il en est de même pour des marchands de meubles, tandis que des négociants, en radio-électricité remettent à titre de primes des articles en faïence ou porcelaine, voire des objets d'ameublement.

Il est clair qu'à un moment où, à juste titre, toutes les instances compétentes mettent l'accent sur la nécessité d'assainir et de rationaliser la distribution, il faut commencer par appliquer le vieil adage : à chacun son métier.

Aussi longtemps que les circuits de distribution seront faussés par la pratique des ventes avec primes, un tel assainissement ne pourra être obtenu. Le maintien du système actuel des ventes avec primes mettrait en échec la politique poursuivie par le Département des Classes

prijs van de met premie verkochte waar, of de verkoper ertoe brengt de kwaliteit van deze waar te verminderen om groter premies te kunnen geven.

Daaruit volgt een totale omkeer in de mentaliteit van vele consumenten, die — zoals reeds vaak is gezegd — uiteindelijk bij hun aankopen meer gaan letten op de hoge premie dan op het artikel waaraan zij behoefte hebben, wat dan weer leidt tot een onoordeelkundige besteding van hun budget.

Overigens moeten de handelaars, en in 't bijzonder de kleinhandelaars, veilig worden gesteld tegen de excessen van de concurrentie en tegen verwerpelijke methodes, die zij vaak noodgedwongen moeten overnemen. Om deze bezwaren te verhelpen, geeft de Bijzondere Commissie voor de Distributie van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven in overweging de waarde van de als premie gegeven voorwerpen of artikelen te beperken tot 5 % van de prijs van het gekochte produkt. In artikel 4, waarbij vergunning wordt verleend tot verkoop met premien, wordt deze suggestie als eerste vereiste opgenomen.

De Centrale Raad voor het Bedrijfsleven heeft echter uit het oog verloren dat in sommige distributiesectoren, en met name in de levensmiddelenbedrijven, de winstmarge uiteraard klein is. In het kruideniersbedrijf, bij voorbeeld, is zij niet groter dan 15 %, terwijl zij nagenoeg 10 % bedraagt in de melkinrichtingen. Het ware toch onaanvaardbaar dat de wetgever, door in deze sector van ons bedrijfsleven de toekenning van premien ten belope van 5 % van de prijs van het gekochte artikel toe te staan, a.h.w. toegeeft dat het voor deze handelaars mogelijk is ten minste een derde van hun winst te laten vallen. Nu het meer dan ooit zaak is de voor het levensonderhoud onmisbare produkten zo goedkoop mogelijk ter beschikking van het publiek te stellen, moet een oordeelkundig prijsbeleid de wetgever er noodzakelijk toe aanzetten te verhinderen dat de detailhandelaars in levensmiddelen voorwerpen van al te grote waarde als premien zouden gaan inschakelen. Daarom wordt in artikel 4, sub. 1°, bepaald dat de waarde van de premien bij de verkoop van produkten voor menselijke voeding 2,5 % van de prijs van het hoofdprodukt niet te boven mag gaan.

* * *

Een ander verwijt dat terecht tegen het stelsel van de verkoop met premien werd gericht, kan als volgt worden samengevat :

Er worden parallele handelsactiviteiten tot stand gebracht, alsook een volledige verwarring tussen de verscheidene beroepstakken.

Zo gebeurt het b.v., dat de kruidenier ertoe gebracht wordt messen of ijzerwaren te schenken als premie; dat melk, boter- en kaashandelaars gramfoonplaten uitdelen; dat drogisten kousen en andere textielwaren afgeven; dat handelaars in auto's er elektrische huishoudapparaten of radiotoestellen bijvoegen; dat ook handelaars in meubelen zulks doen, terwijl verdelers in radio- en elektriciteitsproducten plateelwerk of porselein als premie schenken, ja ook meubileringsvoorwerpen.

Het ligt voor de hand dat, nu terecht alle bevoegde instanties aandringen op de noodzaak de verdeling te saneren en te rationaliseren, men eerst de oude zinspreuk moet toepassen : schoenmaker, blijf bij uw leest !

Dergelijke sanering zal moeilijk worden bereikt, zolang de verdeelingsactiviteiten vervalst worden door de verkoop met premien. De handhaving van de huidige verkoopregeling met premien zou de door het Ministerie van Middenstand gevolgde politiek doen mislukken, die onlangs

Moyennes et qui s'est concrétisé notamment par la législation en matière de formation professionnelle et d'accès à la profession. Ces diverses législations tendent à ce que, dans chaque secteur, se trouvent des professionnels compétents dans la branche qu'ils ont choisie. L'effort réalisé par ces professionnels doit s'accompagner d'une protection du législateur qui leur évite d'être l'objet d'une concurrence anormale de la part de personnes qui n'ont pas accompli le même effort et qui n'ont pas acquis les mêmes capacités.

Il convient donc à tout prix d'empêcher la confusion des secteurs commerciaux et c'est l'objet de la seconde condition prévue dans l'article 4 du projet.

Celui-ci dispose en effet que les primes devront être constituées par un objet ou un service ressortissant à l'activité habituelle de celui qui l'offre ou la remet.

De la sorte un épicier pourra remettre à titre de primes des objets d'épicerie, un quincaillier des articles de quincaillerie, un droguiste des articles de droguerie, un négociant en textiles des articles textiles et ainsi de suite.

Bien entendu, c'est en fait qu'il faudra apprécier la situation; une simple inscription théorique au registre de commerce ne suffirait pas à démontrer le caractère habituel des activités du commerçant. La présomption établie par l'immatriculation au registre de commerce pourrait en toute hypothèse être renversée. En d'autres termes, il ne suffirait pas qu'un quincaillier fasse ajouter à son registre de commerce « détaillant en textile » pour qu'il puisse remettre comme prime des articles textiles, alors qu'il n'en assure pas directement et habituellement la vente.

* * *

Enfin la troisième critique fondamentale généralement adressée au système des ventes avec primes consiste en ce que le consommateur peut être illusionné sur la valeur de l'objet-prime qui lui est offert ou remis. C'est pourquoi comme dans l'arrêté-loi du 13 janvier 1935, le présent projet de réglementation maintient l'interdiction de la remise de primes directes. Le présent article 4 n'autorise sous les conditions déjà visées ci-avant, la remise ou l'offre de primes que moyennant l'interposition de timbres, coupons ou jetons, de façon à permettre aux consommateurs d'obtenir s'ils le préfèrent une contre-valeur en espèces. Ceci est la méthode la plus directe et la plus efficace du contrôle de la valeur des primes offertes.

* * *

On constate donc que moyennant l'accomplissement des trois conditions prévues, les griefs fondamentaux adressés aux ventes avec primes pourraient être écartés. Toutefois, il ne s'agit là que d'une expérience. On cherchera des moyens de tourner la loi. Aussi le même texte donne-t-il au Roi des pouvoirs particuliers lui permettant d'édicter, si la nécessité s'en présente, des dispositions qui soient de nature à permettre de vérifier de façon plus adéquate la valeur des marchandises remises en prime, de soumettre éventuellement celles-ci à une déclaration préalable permettant un contrôle anticipé, de prendre diverses mesures quant aux modalités de remise des timbres, à leurs dimensions, à leurs formes, à leur durée de validité, à leur condition d'échange, etc... Comme dans l'arrêté-loi du 13 janvier 1935, le Roi reçoit également le pouvoir d'interdire radicalement la remise des primes. De la sorte, si la situation ne s'assainissait pas par la simple application de l'article 4, le Roi se trouverait investi des moyens d'aller

à une concrète forme heeft gekregen, met name door de pas in werking getreden wetgeving inzake beroepsopleiding en vestiging. Deze verschillende wetgevingen hebben ten doel ervoor te zorgen dat in iedere sector bevoegde vaklieden voorhanden zijn in de tak die zij gekozen hebben. De door deze vaklieden gedane inspanning moet gepaard gaan met een bescherming vanwege de wetgever, die ze beschermt tegen abnormale mededinging vanwege personen die dezelfde inspanning niet hebben gedaan en dezelfde vakbekwaamheid niet hebben verworven.

De verwarring tussen de handelssectoren moet derhalve volstrekt vermeden worden, en dit is het doel van de bij artikel 4 van het voorstel gestelde tweede voorwaarde.

Hierbij wordt immers bepaald dat de premieën zullen moeten bestaan uit voorwerpen of diensten welke behoren tot de gewone activiteit van degene die ze aanbiedt of afgeeft.

Zo zal een kruidenier kruidenierswaren als premie mogen geven, een ijzerhandelaar ijzer- en blikwaren, een drogist drogisterijwaren, een textielhandelaar textielprodukten, enz.

Het ligt voor de hand dat de feitelijke toestand zal moeten worden beoordeeld; een louter theoretische inschrijving in het handelsregister zou niet volstaan als bewijs voor het gewone karakter van de activiteiten van de handelaar. In ieder geval zou het door de inschrijving in het handelsregister gevestigde vermoeden teniet kunnen worden gedaan. Dit betekent met andere woorden dat het niet zou volstaan dat een ijzerhandelaar aan zijn handelsregister « kleinhandelaar in textielwaren » laat toevoegen om als premie textielwaren te mogen afgeven, terwijl hij deze niet rechtstreeks en gewoonlijk verkoopt.

* * *

Ten slotte wordt over het algemeen als derde fundamenteel bezwaar tegen het systeem van verkoop met premieën aangevoerd dat de verbruiker kan worden misleid omtrent de waarde van het premie-artikel dat hem wordt aangeboden of afgegeven. Daarom wordt in het onderhavige voorstel, net als in de besluitwet van 13 januari 1935, het verbod van afgifte van rechtstreekse premieën behouden. Afgifte of aanbidding van premieën wordt bij dit artikel 4 onder de reeds hoger vermelde voorwaarden slechts toegestaan mits gebruik te maken van zegels, coupons of penningtekens, waardoor de verbruikers in de gelegenheid worden gesteld een tegenwaarde in geld te bekomen, zo zij dat verkiezen. Dit is de meest directe en meest afdoende controle methode betreffende de waarde der aangeboden premieën.

* * *

De tegen verkoop met premieën ingebrachte fundamentele bezwaren blijken dus uit de weg te kunnen worden geruimd, zo bedoelde drie voorwaarden zijn vervuld. Het gaat hier echter maar om een experiment. Er zal worden gezocht naar middelen om de wet te ontduiken. Dezelfde tekst verleent de Koning dan ook bijzondere bevoegdheid om desnoods bepalingen uit te vaardigen welke het mogelijk maken de waarde van de als premie afgegeven waren op meer afdoende wijze na te gaan, voor die waren eventueel een voorafgaande afgifte te eisen, zodat tevoren controle kan worden uitgeoefend, diverse maatregelen te nemen in verband met de modaliteiten van afgifte, afmetingen, vorm, geldigheidsduur, uitwisselingsvoorwaarde, enz. van de zegels. Evenals in de besluitwet van 13 januari 1935, krijgt de Koning eveneens de macht om de afgifte van premieën radicaal te verbieden. Aldus zou de Koning, mocht de toestand niet worden gesaneerd door loutere toepassing van artikel 4, beschikken over de middelen om binnen de grenzen van de

plus avant dans la limite des principes généraux déterminés par la loi.

* * *

Les autres articles visent les modalités de constatation et de répression des infractions. Ils sont identiques à ceux du projet 832 et au texte adopté par la Commission de la Chambre.

La présente proposition reproduit celle que nous avons déposée le 18 août 1960 sous le n° 632.

bij de wet vastgelegde algemene principes nog verder te gaan.

* * *

De overige artikelen betreffen de modaliteiten inzake vaststelling en bestraffing der overtredingen. Zij stemmen overeen met die van het ontwerp n° 832 en met de door de Kamercommissie aangenomen tekst.

Dit voorstel neemt de tekst over van ons voorstel dat op 18 augustus 1960 onder n° 632 werd ingediend.

E. CHARPENTIER.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

Sont interdites, lorsqu'elles sont faites avec primes, la vente ou l'offre en vente de denrées et marchandises ainsi que les entreprises d'ouvrages.

Art. 2.

Cette interdiction s'applique lorsque conjointement à la vente ou à l'offre en vente ou à l'entreprise d'ouvrages, un bien corporel ou incorporel est attribué ou promis à l'acheteur, ou un service lui est presté ou promis, soit gratuitement, soit moyennant un prix inférieur au prix normal, soit moyennant un prix confondu en tout ou en partie avec celui de l'objet principal.

Sont assimilées aux ventes avec primes, les ventes de marchandises dont le paiement est fait au moyen de bons ou autres documents analogues, préalablement achetés et qui donnent un avantage quelconque, tel que le droit de participer à des concours, jeux, pronostics ou paris.

Art. 3.

Ne constituent pas des primes au sens de la présente loi :

a) les objets ou prestations identiques aux objets ou marchandises vendus ou aux ouvrages fournis à titre principal.

b) les objets offerts au consommateur qui sont les accessoires des denrées et marchandises vendues pour autant que l'objet donné soit spécifiquement adapté à l'objet vendu et qu'il doive être livré en même temps que celui-ci pour en permettre l'utilisation normale, et à condition que cet objet accessoire n'ait pas une valeur dépassant un vingtième de celui de l'objet principal et au maximum cent francs.

c) les objets revêtus d'inscriptions publicitaires nettement caractérisées et indélébiles et dont la valeur, s'ils étaient dépourvus de ces inscriptions, ne dépasserait pas le vingtième de la valeur de l'objet acheté et en tout cas cent francs.

d) les menus services admis par les usages commerciaux, y compris des renseignements se rapportant à l'utilisation de l'objet vendu ou du service presté.

e) les ristournes en espèces, qu'elles soient représentées ou non par des timbres, coupons ou jetons.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

Verbod is gesteld op de verkoop of tekoopbieding van eet- en koopwaren alsmede op de ondernemingen van werken, wanneer zij met premiën gepaard gaan.

Art. 2.

Dit verbod is toepasselijk wanneer aan de koper bij de verkoop of tekoopbieding gelijktijdig een lichamelijk of een onlichamelijk goed verleend of beloofd wordt of een dienst wordt verstrekt of beloofd, hetzij kosteloos, hetzij tegen een lagere prijs dan de normale, hetzij tegen een met de prijs van het hoofdoorwerp geheel of ten dele versmolten prijs.

Met de verkopen met premiën zijn gelijkgesteld, de verkopen van koopwaren, waarvan de betaling geschiedt door middel van bons of andere gelijkaardige tekens, welke voorafgaandelijk gekocht werden en om 't even welk voordeel bezorgen, zoals het recht om deel te nemen aan wedstrijden, spelen, pronostieken of weddenschappen.

Art. 3.

Gelden niet als premiën in de zin van deze wet :

a) de voorwerpen of dienstverstrekkings overeenstemmend met de verkochte voorwerpen of koopwaren, of met de werken welke het hoofdbestaanddeel uitmaken.

b) de voorwerpen, welke de gebruiker worden aangeboden en als bijzaken gelden van de verkochte eet- en koopwaren, voor zover het gegeven voorwerp uiteraard aangepast is aan het verkochte voorwerp en tegelijkertijd met dit laatste moet worden geleverd om een normaal gebruik ervan mogelijk te maken en mits de waarde van dit aanvullend voorwerp het twintigste van de waarde van het hoofdoorwerp niet overschrijdt en ten hoogste honderd frank bedraagt.

c) de voorwerpen waarop duidelijk gekenmerkte en onuitwisbare reclameopschriften voorkomen en waarvan de waarde zonder deze opschriften het twintigste der waarde van het gekochte voorwerp en in ieder geval honderd frank niet overschrijdt.

d) die krachtens de handelsgebruiken veroorloofde kleine diensten, met inbegrip van de inlichtingen over het aannemen van het verkochte voorwerp of van de verstrekte dienst.

e) de restorno's in speciën, of zij al dan niet in de vorm van zegels, coupons op penningtekens geschieden.

Toutefois, il est interdit d'octroyer, sous quelque forme que ce soit, une majoration des ristournes visées ci-avant, lorsque cette majoration est subordonnée à la condition que la ristourne soit utilisée, en tout ou en partie à des achats effectués auprès de l'émetteur de timbres, coupons ou jetons ou auprès du commerçant qui accorde la ristourne ou opère le remboursement des timbres, coupons ou jetons.

f) les manifestations de caractère commercial organisées à l'initiative des groupements professionnels ou interprofessionnels, dotés de la personnalité juridique, lorsqu'elles ont pour objet la promotion ou la formation commerciale ou artisanale de l'ensemble ou de la majorité des commerçants et artisans d'un quartier, d'une commune, d'une région ou de l'ensemble du territoire.

Art. 4.

Par dérogation aux articles 1 et 2, sont autorisées les ventes avec primes qui remplissent les trois conditions ci-après :

1) la prime ne peut avoir une valeur normale de vente qui excède 2,5 % du prix de la marchandise principale, lorsque celle-ci est un produit servant à l'alimentation humaine et 5 % dans les autres cas;

2) la prime doit être constituée par un objet ou un service ressortissant à l'activité habituelle de celui qui l'offre ou la remet;

3) l'acquéreur doit avoir le choix entre la prime ou sa contre-valeur en espèces.

Le Roi peut à cette fin prendre des dispositions subordonnant la remise de primes, répondant aux conditions du présent article, à la délivrance préalable de timbres, bons, tickets ou jetons mentionnant leur contre-valeur en espèces.

Le Roi peut déterminer les conditions de validité, d'échange et de durée de ces timbres, bons, tickets ou jetons.

Il peut également établir les critères d'après lesquels sera appréciée la valeur normale de vente des primes et prescrire que la nature des primes et la valeur qui leur est attribuée fassent l'objet d'une déclaration préalable à leur offre ou à leur remise; le Roi arrête les modalités de cette déclaration.

Le Roi peut en outre interdire toute offre ou remise de primes à l'occasion de la vente ou de l'offre en vente des marchandises ou de la prestation des services qu'il détermine et ce, nonobstant le respect des conditions prévues au présent article.

Art. 5.

Sans préjudice des pouvoirs impartis aux officiers de police judiciaire, les agents de l'Inspection Générale Economique du Ministère des Affaires Economiques sont compétents pour rechercher les infractions à la présente loi et les constater par procès-verbal.

Art. 6.

1) Les infractions à l'article 1er sont punies d'une amende de 100 à 10.000 francs. L'amende est doublée en cas de récidive dans les cinq ans.

2) Tous empêchements ou entraves volontaires à l'exercice des fonctions des officiers et agents visés par l'article 4 seront punissables d'une amende de 10 à 10.000 francs et d'un emprisonnement de huit jours à un mois ou de l'une de ces peines seulement. En cas de récidive dans les cinq

Het is echter verboden in 't even welke vorm een verhoging van voormelde restorno's toe te kennen, wanneer deze verhoging afhankelijk gemaakt wordt van de voorwaarde dat de restorno geheel of gedeeltelijk zou worden aangewend voor aankopen gedaan bij de uitgever van de zegels, coupons of penningtekens of bij de handelaar die de restorno toekent of de terugbetaling der zegels, coupons of penningtekens uitvoert.

f) manifestaties met een commercieel karakter, ingericht op initiatief van professionele of interprofessionele groeperingen met rechtspersoonlijkheid, voor zover hiermee de bevordering of de commerciële of ambachtelijke opleiding wordt beoogd van alle of van het merendeel van de handelaars en ambachtslieden van een wijk, een gemeente, een gewest of het hele grondgebied.

Art. 4.

In afwijking van de artikelen 1 en 2, wordt de verkoop met premiën toegestaan onder de volgende drie voorwaarden :

1) de normale verkoopwaarde van de premie mag 2,5 % van de prijs van het aangekochte artikel niet te boven gaan indien het een product is dat bestemd is voor de menselijke voeding en 5 %, in de overige gevallen;

2) de premie moet een voorwerp of een dienst zijn, passend in het kader van de normale activiteit van degene die ze aanbiedt of afgeeft;

3) de koper moet kunnen kiezen tussen de premie en de tegenwaarde ervan in geld.

Daartoe kan de Koning bepalingen uitvaardigen waarbij het verlenen van premiën, in overeenstemming met de bij dit artikel gestelde voorwaarden, afhankelijk wordt gemaakt van het vooraf afgeven van zegels, bons, coupons, of penningtekens die hun tegenwaarde in geld vermelden.

De Koning kan de voorwaarden van geldigheid, uitwisseling en geldigheidsduur van die zegels, bons, coupons of penningtekens bepalen.

Hij kan eveneens de criteria vaststellen volgens welke de normale verkoopwaarde van de premiën zal worden beoordeeld en voorschrijven dat de aard van de premiën en de waarde, die eraan wordt toegekend, worden aangegeven alvorens zij worden aangeboden of afgegeven; de Koning bepaalt de modaliteiten van die aangifte.

Bovendien kan de Koning, ondanks de naleving van de bij dit artikel gestelde voorwaarden, gelijk welke aanbieding of afgifte van premiën verbieden bij de verkoop of het tekoopstellen van koopwaren of bij het verstrekken van diensten, die Hij bepaalt.

Art. 5.

Onverminderd de bevoegdheden van de officieren van gerechtelijke politie zijn de personeelsleden van de Economische Algemene Inspectie bij het Ministerie van Economische Zaken bevoegd om de inbreuken op onderhavige wet op te sporen en bij proces-verbaal vast te stellen.

Art. 6.

1) De inbreuken op artikel 1 worden gestraft met geldboete van 100 frank tot 10.000 frank. Bij herhaling binnen vijf jaar wordt de geldboete verdubbeld.

2) Alle vrijwillige beletselen of belemmeringen in de uitoefening van het ambt van de artikel 4 bedoelde officieren en personeelsleden worden gestraft met geldboete van 100 frank tot 10.000 frank en met gevangenisstraf van 8 dagen tot 1 maand of met een van die straffen alleen. Bij

ans, l'amende est doublée et le contrevenant encourt un emprisonnement de quinze jours à trois mois.

Sont considérés notamment comme empêchant ou entravant volontairement l'exercice des fonctions, ceux qui refusent de fournir les renseignements ou de communiquer les documents demandés en application de la présente loi ou fournissent sciemment des renseignements ou des documents inexacts.

3) Les dispositions du Livre I du Code Pénal, y compris le Chapitre VII et l'article 85, sont applicables aux infractions de la présente loi.

Art. 7.

Sont abrogés :

— l'arrêté royal n° 61 du 13 janvier 1935 limitant et réglementant la vente avec primes, modifié par les arrêtés royaux n° 154 du 18 mars 1935, n° 186 du 30 juin 1935 et n° 294 du 30 mars 1936.

— l'arrêté royal n° 138 du 26 février 1935 réglant l'exécution de l'article 3 de l'arrêté royal du 13 janvier 1935 et limitant et réglementant la vente avec primes.

— l'arrêté royal du 12 novembre 1935 réglant l'exécution de l'article 4 de l'arrêté royal du 13 janvier 1935 limitant et réglementant la vente avec primes.

— l'arrêté royal du 12 novembre 1935 organisant le contrôle en vue de l'application des arrêtés royaux limitant et réglementant la vente avec primes.

— l'arrêté royal du 4 novembre 1955 prohibant l'offre de primes à l'achat de pâtes alimentaires.

Art. 8.

1) Les entreprises qui, conformément à l'arrêté royal n° 138 du 26 février 1935, ont obtenu l'autorisation d'offrir des primes, pourront faire usage de cette autorisation pendant la période de douze mois suivant l'entrée en vigueur de la loi.

2) Les timbres, bons ou jetons émis sous l'empire des arrêtés visés à l'article 7, resteront remboursables en espèces.

17 mai 1961.

herhaling binnen vijf jaar wordt de geldboete verdubbeld en loopt de overtreders een gevangenisstraf van 15 dagen tot drie maanden op.

Worden met name beschouwd als personen die vrijwillig de uitoefening van het ambt beletten of belemmeren, diegenen die weigeren de bij toepassing van onderhavige wet gevraagde inlichtingen te verstrekken of bescheiden over te maken of die wetens onjuiste inlichtingen of bescheiden verschaffen.

3) De bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk III en van artikel 85, zijn op de inbreuken op onderhavige wet toepasselijk.

Art. 7.

Worden opgeheven :

— het bij de koninklijke besluiten n° 154 van 18 maart 1935, n° 186 van 30 juni 1935, n° 294 van 30 maart 1936 gewijzigd koninklijk besluit n° 61 van 13 januari 1935 houdende beperking en reglementering van de verkoop met premiën;

— het koninklijk besluit n° 138 van 26 februari 1935 waarbij de tenuitvoerlegging wordt geregeld van artikel 3 van het koninklijk besluit van 13 januari 1935 houdende beperking en reglementering van de verkoop met premiën;

— het koninklijk besluit van 12 november 1935 waarbij de tenuitvoerlegging wordt geregeld van artikel 4 van het koninklijk besluit van 13 januari 1935 houdende beperking en reglementering van de verkoop met premiën;

— het koninklijk besluit van 12 november 1935 tot inrichting van de controle met het oog op de toepassing van de koninklijke besluiten houdende beperking en reglementering van de verkoop met premiën;

— het koninklijk besluit van 4 november 1955 waarbij het aanbieden van premiën bij de aankoop van deegwaren wordt verboden.

Art. 8.

1) De ondernemingen, welke overeenkomstig het koninklijk besluit n° 138 van 26 februari 1935 machtiging bekomen hebben om premiën aan te bieden, mogen van deze machtiging gebruik maken gedurende een tijdsbestek van twaalf maanden met ingang van de datum van inwerking-treding van de wet.

2) De onder het stelsel van de bij artikel 7 bedoelde besluiten uitgegeven zegels, bons of penningtekens blijven terugbetaalbaar in speciën.

17 mei 1961.

E. CHARPENTIER,
A. SAINTRAINT,
A. SERVAIS,
A. PARISIS,
L. DELHACHE,
P. MEYERS.